

[Anden Næstformand.]

Udvalg vælges allerede i dette Møde. Hvis ingen har noget at bemærke herimod, betragter jeg Tilslutning hertil som givet. (Ophold). Den er givet.

Valgt blev: *Trier, Hans Nielsen, Fr. Andersen* (Kh.-Frb. ø. Stkr.), *Bresemann, P. Andersen, Lundberg, J. Chr. Jensen, A. M. Hansen, N. Neergaard, C. O. Pedersen, Duborg, Koefoed, Himmelstrup, Christmas Møller og Pitzner.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af a) Forslag til Lov om offentlig Forsorg, b) Forslag til Lov om Folkeforsikring, c) Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., d) Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, e) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring, f) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere, g) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Krag: Der er, siden jeg havde Ordet i denne Sag, af en Række Talere fremsat Bemærkninger angaaende Spørgsmaal, som jeg i min Omtale af Socialreformen havde rejst. Det vilde imidlertid føre alt for vidt her at komme ind paa alle de Enkeltheder, som i denne Sammenhæng er fremført. Heller ikke har det været muligt under saa mange Dages Forhandling at opholde sig saa konstant her i Salen, at man kan antage at have faaet alt med, og Tidenden rummer jo et saa uhyre omfattende Stof, at jeg haaber, ærede Medlemmer vil erkende, at dette at gennemgaa dette, samtidig med at Arbejdet staar paa her i Salen, næsten er uoverkommeligt. Jeg maa derfor holde mig til enkelte af de fremførte Bemærkninger og i øvrigt ofre den højtærede Socialministers Tale forleden en lidt nærmere Behandling.

I Anledning af de Bemærkninger, som den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, i Gaar fremsatte, skal jeg sige, at jeg særdeles vel erindrer, at man fra Socialdemokratiets Side i sin Tid profeterede, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald vilde betyde en stor Tilvækst til Fattigvæsenet og Hjælpekasseklientelet. Det viser sig jo ogsaa at være rigtigt.

Men Aarsagen dertil var, saaledes som jeg mange Gange har sagt i dette høje Ting, den Holdning, man fra Socialdemokratiets Side og fra Fagforbundenes Side indtog overfor hele det Krisekassesystem, som var opbygget i Lovforslaget. Havde de Herrer i Tide indtaget en anden Holdning, havde de været rede til at indgaa i en Forhandling om den Sag i Stedet for at holde sig til den rene Protestpolitik, havde de været villige til den Forhandling, som senere førtes, saaledes at vi straks i Starten af disse Institutioner havde haft det Grundlag, som senere tilvejebragtes, vilde Resultatet — derom er jeg ganske overbevist — være blevet et væsentligt andet.

I øvrigt kan jeg kun gentage min store Tilfredshed, som jeg saa mange Gange har haft Lejlighed til at udtale, med den Lovsang over den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og den Erkendelse af dens Betydning, som nu stadig væk finder Udtryk fra socialdemokratisk Side. Jeg kan jo kun for saa vidt beklage, at det var helt andre Toner, der lød, da denne Ordning skabtes. Den blev, om noget er blevet det, udnyttet til agitatorisk Misbrug i den nærmest følgende Tid, og ogsaa derfor har de Herrer dem selv at takke for den Stemning, der i andre Partier og i store Befolkningslag skabtes overfor denne Understøttelsesform.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen gav en hel Række Oplysninger om den foreslaaede Refusionsregels Virkninger, Oplysninger, for hvilke jeg takker. Det var efter min Mening en højst fornøden Kommentar til den overordentlig kortfattede Betænkning — i hvert Tilfælde kortfattet paa dette Punkt —, som i hvert Tilfælde for mit Vedkommende ikke har gjort den hele Opstilling forstaaelig. Jeg tvivler ikke om, at det ved et nærmere Studium paa Grundlag af de af det raadgivende Udvalgs Formand, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, nu givne Oplysninger havde været muligt at trænge til Bunds i Problemet, blive klar over Resultaterne af Nyordningen.

Vi er jo, lige saavel som den ærede Ordfører er det, klar over, at Forskydninger indenfor de forskellige Kommunetyper aldrig kan undgaaes ved Overgangen fra en Refusionsordning til en anden, og vi er heller ikke uenige med det ærede Medlem i, at Udgifterne bør i Almindelighed lægges der, hvor der er Evne til at bære dem. Men man bør dog være forsigtig med at generalisere absolut, thi Udgifterne bør ogsaa lægges i nogen Maade der, hvor man